

## Din Kardeşliği Bize Ne İfade Ediyor?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ  
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ  
فُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا ۚ﴾

آل عمران، 103

عن أبي هريرة أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

«إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرَاةٌ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيُمِطْهُ عَنْهُ»

مسلم، ایمان 95

### Muhterem Müslümanlar!

“Kardeşlik nedir?” diye bir soru sorulduğunda her birimiz farklı farklı cevaplar veririz. Nesep kardeşliği, kan kardeşliği, ahiret kardeşliği, insanlık kardeşliği ve din kardeşliği şeklinde cevaplandırabiliriz. Yüce dinimiz İslam’da kardeşlik, sadece aynı anne ve babadan dünyaya gelenlere hasredilemeyecek kadar geniş kapsamlıdır. Kardeşlik, mümine muhabbet beslemektir. Rahmet Peygamberimiz (s.a.v.)’den gelen bir vefadır kardeşlik. Zor zamanlarda gönül alıcı bir söz, mütebessim bir çehre sunabilmektir. Kardeşlik, huzur ve mutluluğu paylaşmak, hüznün ve kedere, acı ve ızdıraba ortak olmaktır. Kardeşlik, mesafeleri, sınırları, engelleri ortadan kaldıran gönüller arası uhuvvet ve ülfet köprüsü kurmaktır. Kardeşliğin asgari ölçüsü başkalarına zarar vermemek, vasati ölçüsü başkalarına faydalı olmak, ideal ölçüsü ise başkasını kendine tercih etmektir. Efendimiz (s.a.v.)’in ifadesiyle “Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.”<sup>1</sup> Demek ki kardeşlik, birbirimize muhabbet, merhamet ve şefkat gösterme hususunda bir vücut gibi hareket edebilmektir. Türlü sıkıntılara müptela olduğumuz şu imtihan dünyasında beraberce Allah rızasını aramaktır kardeşlik.

### Değerli Müminler!

Ne hazindir ki Müslümanlar olarak, Allah Resulü (s.a.v.)’den sonra bu ulvi mirasa yeterince sahip çıkamadık. Ensar ve muhacirin destansı kardeşliği bizlere örnek olması gerekirken hafızalarımızda maalesef sadece bir tarih, bir hatırat oldu. Dünyevi çıkarlar, güç mücadeleleri, Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimizin ardında bıraktığı bu örnek toplumu zedeledi. Birbirine ülfet, muhabbet, samimiyet, ünsiyet beslemesi gereken gönüller hırs, menfaat, bencillik, kin ve intikam ateşiyle kavruldu. Rahmet Elçisi’nin kaynaştırdığı kalpler kin, nefret gibi kötü duyguların mekânı oldu. Bütün bunlar Resûlullah (s.a.v.)’in asırlar önce ilan ettiği kardeşliğe uzak kalışın acı neticeleri

değil midir? Oysa Efendimiz (a.s.) “Her biriniz, kardeşinin aynasıdır, onda bir rahatsızlık görürse bunu ondan gidersin.”<sup>2</sup> buyurmaktadır.

### Değerli Kardeşlerim!

Birlik ve beraberlik içerisinde olması gereken ümmet, maalesef bugün parçalanmış durumdadır. Fitne, fesat ve tefrika ateşiyle yanmaktadır. Dünyanın farklı bölgelerinde Müslümanlar ayrımcılık, ötekileştirme ve türlü baskılara maruz kalmaktadır. Ümmetin sessizliğinden güç alanlar, Filistin’de ve muhtelif coğrafyalarda kadın, erkek, yaşlı, bebek ayrımı gözetmeden masumların üzerine bombalar yağdırmaktadır. Kardeşliğin zihinlerimizde ve gönüllerimizde tam anlamıyla zemin bulamayışının elbette birçok sebebi vardır. Bunların başında herkesin kendini, kendi düşüncesini, mezhebini, meşrebini, benliğini hakikatin yerine koyması geliyor. Oysa Yüce Rabbimiz, biz Müslümanlara hakikatin yolunda olmayı, hakkın peşinden koşmayı emretmiştir. Kendimizi hakikatin yerine koymayı, hakkı yalnız kendimize has kılmayı emretmemiştir. Hepimiz hakikatin yolunda hizmet etmekle emrolunduk. Hiç kimse “hakikat avucumda” dememeli, “hakikat benim” diye iddia etmemelidir. Fitneyi değil, ıslahı esas almalıyız. Bizi biz yapan değerlere sınıksız sarılarak birliğimizi ve dirliğimizi korumalıyız. Nitekim Yüce Rabbimiz, “**Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’an’a) sınıksız sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte Onun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz.**”<sup>3</sup> diye buyurarak bu ipi sınıksız tutmamızı istemiştir. Kardeşlik, sabah ezanıyla uyanıp komşusuna bir tas çorba götürmektir. Karşı apartmanda yalnız yaşayan yaşlı komşunun kapısını çalıp “Bir şeye ihtiyacınız var mı?” demektir. Akrabalarımızla sadece bayramdan bayrama değil, gönülden gönüle irtibat kurabilmektir. Her kim olursa olsun aramıza kırgınlık girmişse, ilk adımı atmak, barışmak için vesile olmaktır. Kardeşlik, sosyal medya üzerinden laf atmak değil, güzel söz paylaşmak; insan onurunu korumak adına gıyabında da onu savunmaktır. İnsanlar arasında değil, kalpler arasında mesafe bırakmamaktır.

Unutmayalım ki, Allah katında üstünlük ne soyla, ne parayla, ne makamladır. Allah katında en değerli olanımız, kardeşine karşı en merhametli ve samimi olanımızdır. Mevla bu uğurda yaşayan ve yaşatan kullarından eylesin.

<sup>1</sup> Müslim, Birr, 66

<sup>2</sup> Müslim, İman 95

<sup>3</sup> Âl-i İmrân suresi, 3:103

### **Kıymetli Müslümanlar,**

Gazze’de büyük bir insani felaket yaşanıyor. İslam Toplumu Milli Görüş teşkilatları Hasene ile birlikte ilk günlerden bugüne bölgedeki insanlara yardımcı olmaya, onların derdiyle dertleniyor, kesilen sesleri olmaya gayret ediyoruz.

Bu bağlamda geçtiğimiz hafta Avrupa’nın farklı ülkelerinde faaliyet gösteren onlarca teşkilatın üyesi olduğu İslami çatı kuruluşları Brüksel’de Gazze Deklarasyonu yayınlanarak insan hakları ihlallerine, savaş suçlarına dikkat çektiler. Gazze’de nerdeyse iki yıldır süren bombardıman, şehit edilen on binlerce insanın, açlık, kuşatma ve yerinden edilmenin, artık sadece bir bölge meselesi değil insanlık vicdanını ilgilendiren bir trajedi halini aldığını dile getirdiler. Bizler de teşkilat olarak bu organizasyonun önemli bir parçası olduk.

Aynı zamanda 11 Temmuz Avrupa’nın ortasında işlenen en büyük insanlık suçlarından biri olan Srebrenitsa Soykırımı’nın 30. yılıydı. 1995 yılında, Birleşmiş Milletler koruması altındaki bir bölgede 8 binden fazla Boşnak Müslüman erkek ve çocuk sistematik bir şekilde katledildi. O gün yaşananlar, Gazze’de bugün tekrar ediliyor. Uluslararası kurumların sessizliği, masum sivillerin hedef alınması ve Müslümanların hayatının değersiz görülmesi gibi benzerlikler yaşanmaya devam ediyor.

Srebrenitsa’da olduğu gibi, Gazze’de de asıl soru şudur: Masum insanların katledilmesine karşı kimin sesi çıkıyor, kimin vicdanı sağduyulu?

### **Değerli Cemaatimiz,**

Bizler ümmet olarak sadece geçmişimizi anmakla değil, bugünün mazlumlarına da omuz vermekle yükümlüyük. Evlerimizdeki sofralar doluyken açlıktan ölen çocukları görmezden gelirsek, biz de bu büyük vebalin bir parçası haline geliriz.

Yapabileceğimiz şeyler var. Dualarımızı eksik etmeyelim. Gücümüz oranında yardım kampanyalarına destek olalım. Gençlerimizi ve gelecek nesillerimizi bilinçlendirelim ve şuurlanalım. Sosyal ve hukuki haklarımızı kullanarak yaşadığımız toplumlarda bu zulme karşı farkındalık oluşturalım, tavır sergileyelim.